

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Saksamaa valitsuse hinnangul ei tulene ELTL artiklist 91 ja artikli 218 lõikest 9 liidule pädevust ühise seisukoha andmiseks kõigi sätete suhtes, mis puudutasid OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu nõustamist ja otsuse tegemist. Saksamaa valitsus järeltab sellest, et nõukogu rikkus ELL artikli 5 lõike 2 esimesest lausest tulenevat pädevuse andmise põhimõtet.
2. Lisaks leiab Saksamaa valitsus, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud, kuna otsusest ei ilmne piisavalt selgelt, miks liidul on pädevus ühise seisukoha andmiseks kõigi nende sätete puhul, mis puudutasid OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu nõustamist ja otsuse tegemist.
3. Lisaks rikkus nõukogu lojaalse koostöö põhimõtet koostoimes tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, kuna nõukogu andis vaidlustatud akti vaid üks päev enne OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu algust. Seetõttu võttis nõukogu Saksamaa Liitvabariigilt igasuguse võimaluse õigeaegselt pöörduda Euroopa Kohtusse, selleks et taotleda (esialgselt) kohtulikku kaitset vaidlustatud otsuse eest.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Retten i Glostrup (Taani) 23. detsembril 2014 – Anklagemyndigheden versus Canal Digital Danmark A/S

(Kohtuasi C-611/14)

(2015/C 073/25)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Retten i Glostrup

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Anklagemyndigheden

Süüdistatav: Canal Digital Danmark A/S

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul jne (ebaausate kaubandustavade direktiiv) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik kord, nagu see, mis on sätestatud Taani Markedsføringsloveni § -s 3, mis keelab eksitavad kaubandustavad muu hulgas seoses ostukutsega, kuid mis ei § -s 3 ega ka mujal selles õigusaktis ei viita piirangutele, mis tulenevad direktiivi artikli 7 lõikest 1, mille kohaselt tuleb arvestada seda, kas kaubandustava jätab välja olulise teabe, mida keskmine tarbija konkreetses olukorras vajab teadliku tehinguotsuse tegemiseks, ja artikli 7 lõikest 3, mille kohaselt tuleb arvesse võtta asjaolu, et kasutatav kommunikatsioonivahend seab ajalisi või ruumilisi piiranguid?

2. Kas ebaausate kaubandustavade direktiivi artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus ettevõtja on otsustanud väljendada tähtajatu abonemendi koguhinda nii, et tarbija peab tasuma nii igakuist tasu kui ka kuuekuulist tasu, peetakse seda eksitavaks praktikaks, kui kaubandustavas tõstetakse eriliselt esile igakuine hind, samal ajal kui kuue kuu eest võetav tasu on täiesti välja jäetud või esitatud üksnes vähem silmatorkaval moel?
3. Kas direktiivi artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus ettevõtja on otsustanud väljendada tähtajatu abonemendi koguhinda nii, et tarbija peab tasuma nii igakuist tasu kui ka kuuekuulist tasu, peetakse direktiivi artikli 7 kohaselt seda eksitavaks praktikaks, kui kaubandustavas tõstetakse eriliselt esile igakuine hind, samal ajal kui kuue kuu eest võetav tasu on täiesti välja jäetud või esitatud üksnes vähem silmatorkaval moel?
4. Kas hinnangu andmisel sellele, kas kaubandustava on teises ja kolmandas küsimuses kirjeldatud olukorras eksitav, tuleb eespool nimetatud kaubandustava osas arvesse võtta:
 - a) kas kaubandustavas on esitatud kohustusperioodi abonemendi koguhind, mis hõlmab tasu kuue kuu eest, ja/või
 - b) see on esitatud internetireklaami kaudu, milles viidatakse ettevõtja veebisaidile, kus on esitatud kuue kuu eest võetav tasu ja/või abonemendi koguhind, mis hõlmab tasu kuue kuu eest?
5. Kas teise ja kolmanda küsimuse vastuseid mõjutab see, kui turustamine toimub telereklaami vahendusel?
6. Kas direktiivi artikli 7 lõige 4 sisaldab ammendavat loetelu selle kohta, milline oluline teave peab ostukutses olema esitatud?
7. Kui vastus kuuendale küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi artikli 7 lõige 4 välistab võimaluse, et ostukutset, milles on esitatud koguhind, mille tarbija peab tasuma abonemendi lepinguperioodi esimese aasta (kohustusperioodi) eest, saab pidada direktiivi artikli 7 lõigete 1 ja 2 või artikli 6 alusel eksitavaks kaubandustavaks, kui täiendavat teavet antakse näiteks toote hinna teatud osiste, kuid mitte kõigi kohta?

(¹) ELT L 149, 2005, lk 22.

6. jaanuaril 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-1/15)

(2015/C 073/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Erlbacher ja A. Aresu)

Kostja: Austria Vabariik